

[Ministeren for skatter og afgifter]

væsentlig forenkling, en væsentlig ligestilling, og alligevel vil man ikke være med.

Man taler fra konservativ side om, at der ingen forhandlingsmuligheder var. Nej, det er nok rigtigt, når forudsætningen for forhandlingsmuligheder var, at provenuet til staten skulle gå ned. Det er muligt, jeg ikke kan huske det hele, men jeg erindrer ikke, at vi på noget tidspunkt har vedtaget en lejeværdilov her, hvor provenuet til staten er gået ned. Jeg erindrer også, at de konservative har været med til gang på gang, når de har været med i forlig, at vedtage, at provenuet til staten steg. Jeg har en fornemmelse af, at man har følt det bekvemt at ville være særlig positiv over for de blandede ejendomme, over for tofamilieshusene, men at man samtidig ligesom har villet høste lidt politiske laurbær på, at man stillede forslag, hvorefter det samlede provenu til staten blev mindre. Det synes jeg ikke sagligt set er nogen særlig holdbar situation. Jeg vil advare de konservative imod at forsøge at konkurrere med fremskridtspartiet med sådanne usaglige holdninger. Jeg tror ikke, de konservative har tilstrækkelig styrke eller mulighed for at kunne klare sig i en sådan diskussion.

Vi må altså konstatere, at man ikke fra de partiers side har villet gå ind i forhandlinger på et realistisk grundlag. Jeg havde håbet, da vi stillede i udsigt, at vi kunne forhandle om en overgrænse, at det skulle have løst op for, at man var gået ind i forhandlinger om at nå frem til et bredt forlig. Ingen kan jo på nuværende tidspunkt vide, hr. Hagen Hagensen, hvilke muligheder man havde kunnet opnå under sådanne forhandlinger, hvis man var blevet ved forhandlingsbordet, men så snart man har forladt forhandlingsbordet, så er det klart, så har man ingen indflydelse. De radikale blev ved forhandlingsbordet, og de fik også indflydelse.

Glistrup (FP):

Venstres ordfører redegjorde så udmærket for de overvejelser, der for regeringspartierne havde ført frem til det niveau, man nu ønsker lejeværdien lagt på for 1980, nemlig at boligudgiften ikke måtte vokse mere, end indkomstmulighedernes udvikling virkelig dannede grundlag for. De lejeværdiprocenter, som regeringen nu vil have os til at vedtage, blev fastlagt engang omkring nytår eller

i hvert tilfælde tidligt her i 1979, forslaget var klar til sin endelige formelle fremsættelse her i folketinget allerede i januar måned. Det er altså de daværende forudsætninger, der har ligget til grund for regeringspartiernes afgørelse.

Så vidt man har forstået på regeringens udtalelser, er regeringen overrasket over den udvikling, der har været i oliepriserne siden januar måned – og altså med andre ord over den forøgelse af boligudgifterne, som bliver et resultat i 1980, ud over hvad man havde forventet.

Så vidt man videre forstår på udtalelser fra regeringspartierne, er man overrasket over de tegn, vi nu ser i de kommunale budgetter, som peger i retning af, at vi får højere kommunale udskrivningsprocenter, end man regnede med, da man lavede dette i januar måned. Det afgørende for boligudgiften er jo ikke blot lejeværdien, men med hvilken procent hele lejeværdien – både den, der gælder her for 1978–1979, og de forhøjelser, der følger – skal regnes ud efter. Boligudgiften er altså steget væsentligt, efter at regeringspartierne lagde sig fast på de procenter, som man nu kommer med her i forslaget, og hvis der skulle være nogen ærlighed i politik, nogen ærlighed i det, som venstres ordfører forsøgte at forklare os som regeringspartierne holdning, så måtte man selvfølgelig foretage en modsvarende justering nedad af de lejeværdiprocenter, som kommer til at virke meget hårdt, når de lægges oven i kommuneskatstigningsprocenter og oven i olieprisstigninger.

Hr. Bernhard Baunsgaard optrådte, som skatteministeren så rigtigt påpegede, som faderskabsmulighed nr. 2 efter sin egen mening til det barn, der hedder, at man nu skal have denne lempelse for så vidt angår beskatningen af de mindre erhvervsdrivendes blandede ejendomme. Hr. Bernhard Baunsgaard gav en rørende fremstilling af dansk politisk historie, hvor han fortalte, at de radikale i arbejdstøjet i slutningen af 1960'erne var i gang med at indføre dette princip, og så kommer disse fæle fremskridtsfolk ind i 1973 og sinker de radikales arbejde, og derfor kan man først nu få gennemført i 1979, hvad man ellers antagelig havde fået gennemført allerede i 1973. Det stemmer så forbistret dårligt med, at de radikale sammen med de andre gamle partier den 19. marts 1975 nedstemte frem-